

Întoarcerea timpului

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Un colț de suflet neatins sub cerul din odaie
Și zilele de vară lungi, mirosul după ploaie,
Uimirea ce pe fus de-argint părea că era toarsă,
S-au dus, iar timpul niciodat' nu face cale-ntoarsă.

Mă pierd în ochii tăi la fel cum o făceam odată,
Străbat aceleași străzi, dar azi mă simt mai vinovată
De parcă-aș fi cu două vieți mai tânără, iubire,
Pe fusul vremii înfășor și-acum acea uimire

Că te-am pierdut să te găsesc în miezul cald al vieții,
Păstrând ascuns doar pentru noi secretul tinereții
Și dacă i-am putut juca destinului o farsă
E semn că timpul uneori mai face cale-ntoarsă.

- Prin suflet ropote de cai trecând prin preerie,
Penița trece peste timp, dar nu mai vrea să scrie,
Chiar dac-a răsucit pe fus, grăbit câteva fire,
Timpul ne-mparte-n jumătăți odaia și-n iubire

Îmbracă clipa ce-ntre noi înalță curcubeie,
Pășesc pe ele, în trecut, să te găsesc femeie
Pe-aceeași stradă-n asfințit, magnolii de zăpadă
Se scutură în amintiri pe-a cerului livadă.

Suntem mai tineri și sfidăm nebuni vremelnicia,
Eternitatea o gustăm, când scriem poezia
Pe coala visului de dor, din furca lunii toarsă,
Pentru că timpul uneori mai face cale-ntoarsă.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș